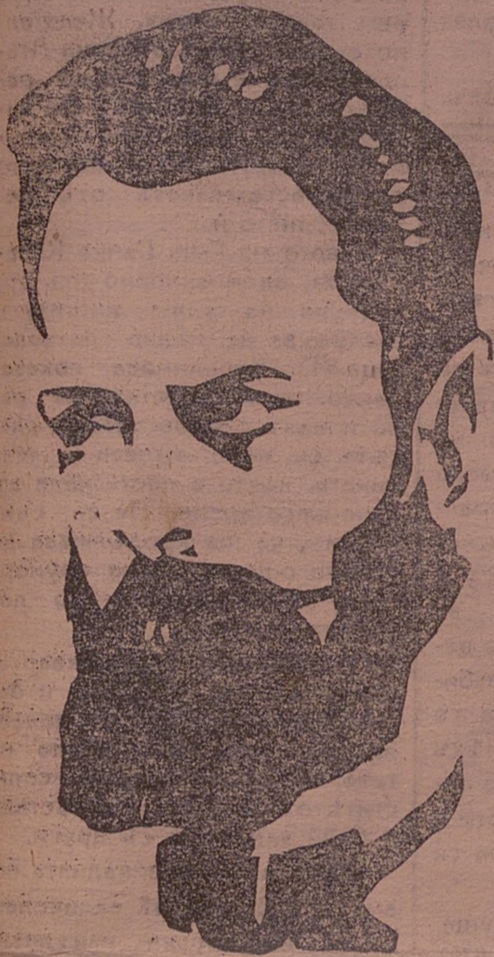

Независимъ вестникъ за информация, стопанство и политика. — Редактира комитетъ.
Излиза: Вторникъ и Сѣбота. — Публикации: 2 лв. кв. см. — Приставски 1 лв. на дума. — Абонаментъ: 100 лв. годишно.

ХРИСТО БОТЙОВЪ

1876 — 1932 г.

Какво е Христо Ботйовъ? Единъ неслѣтливъ, — споредъ еснафскитѣ възгледи на множеството, — който е махналъ рѣка на сития и охолень животъ, защото не може да се побере неговата широка душа въ рамкитѣ на обикновената дребнава дѣйствителностъ и защото има у себе си високъ идеалъ, който му повелява да прѣзре личното свое благо и да живѣе не за себе си, а за своя идеалъ. Единъ идеалистъ, който е за множеството винаги неразуменъ и смѣшенъ, ала който единичко придава смисълъ и красота на живота.

Други помисли, други стремежи, освѣнтя къмъ своя идеалъ, Ботйовъ нѣма. Съ идеалъ — освободение на България — живѣха и други мнозина дѣйци отъ онова време ала идеалътъ, който възпламенява душата на Ботйова, мѣри подалечъ отъ идеала на другитѣ. Идеалътъ на другитѣ — свободата на България — се съдържа въ неговия, ала не го изчерпва. И той се бори наистина преди всичко за свободата на България, — защото е вѣренъ синъ на своето време, защото България му е най близка, ала той проповѣдва поширокъ идеалъ, който вмѣста въ себе си не само свободата на българския народъ, ами и свободата на всички подтиснати народи, и не само политическа свобода, ами и икономическа. Логическитѣ основи на тоя неговъ идеалъ сж въ учението на утопичния социализмъ, а дѣйствителнитѣ — въ неговото собствено сърце, ксето силно люби — свободата, и силно мрази — тиранията, и въ мжчнитѣ условия, при които живѣе неговия собствень народъ. По тоя начинъ неговия идеалъ се явява идеалъ за пълна човѣшка свобода и добротчина. И затова неговата умраза е насочена не само къмъ политическитѣ подтисници на народъ — турцитѣ, но и къмъ неговитѣ економически и къмъ неговитѣ духовни подтисници — чорбаджии и духовници — споредъ социалнитѣ му възгледи.

Ала това, което придава още повече красота на неговата личностъ и на неговата поезия, въ която е отразена тая личностъ, то е, че Ботйовъ не е единъ сухъ практиченъ и разсѣденъ книжовно общественъ дѣецъ. Идеалътъ, възприетъ отъ Ботйова, е възприетъ отъ него, защото е отговарялъ на природата на неговата собствена личностъ. Въ неговата личностъ е живѣлъ купнежа за свобода и волень животъ въ найширокия смисълъ на думитѣ, крунежъ къмъ животъ, пълненъ съ красота и поезия. И за това за него животъ и поезия сж едно. Той жадува за велики и красиви дѣла, и се гнуса отъ всичко, което е дребно, и грозно, и обикновено. Така се той издига като личность високо надъ своята срѣда, като отхвърля всичко низмено и робско отъ наслѣството което поколѣнията и врѣмената му сж завѣщали, па прегръща онова което е високо и хубаво, и достойно за неговия смѣлъ духъ и високъ полетъ.

Най-великитѣ поети пишатъ съ кръвта на своето сърце. За Ботйова смѣло можемъ да кажемъ, че е писалъ съ кръвта на сърцето си. Неговата поезия не е съчинявана, не е заучена. Неговата поезия е неговия животъ. Затова диша тя съ такава искреностъ, затова е тъй свѣжа и тъй силно увлича. Най-добро потвърждение — че Ботйовъ е наистина живѣлъ това, което е пѣлъ, е красивия завършекъ на неговия земенъ животъ — юнашката му смъртъ на Балкана. Съ своята кръвъ поетътъ запечата своето слово.

ХРОНИКА

Презъ настоящата учебна година сж свършили VIII класъ на девическото педаг. училище въ града ни 77 ученички, отъ които само две не сж допуснати до зрѣлостень изпитъ. Освободени на цѣлъ изпитъ: 1) Семова Веселинка Матеева отъ гр. Шуменъ. 2) Иванова

Пенка Митева отъ гр. Провадия. 3) Караджова Бояна Панайотова отъ гр. Е. Джумая и 4) Киселова Елена Николова отъ гр. Провадия. Освободени на 5 предмета 5 ученички, освободени на 4 предмета 5 ученички, освободени на 3 предмета 3 ученички, освободени на 2 предмета 5 ученички, освободени на 1 предметъ 16 ученички.

Шосейното надбѣгване, произведено на 29 т. м. съ маршрутъ Шуменъ депо Кабиюкъ (конезавода) разстояние 28 км. даде резултатъ: Пустнати сж шесть души бѣгачи, които се класиратъ, както следва:

I. Бѣлчо Бадаловъ, отъ гр. Шуменъ за 57 м. 6 сек.

II. Никола Алексиевъ отъ гр. Верна (войникъ) за 58 м. 12 секунди.

III. Петъръ Боневъ отъ гр. Варна (войникъ) за 59 м. 5 сек.

Съгласно горния резултатъ обявени сж за дружественъ знаменосецъ Бѣлчо Бадаловъ който взема и една купа, както и единъ златенъ медалъ и II и III за десетъ и лѣвъ асистенти, като имъ се даватъ и тѣмъ сребърни медали (II и III награди).

Състезанието е произведено при пълненъ редъ, като отъ страна на гражданството е проявенъ голѣмъ интересъ, което показва масовото присѣствие на сжщото. Даденото сравнително дълго време за премиране се дължи на извънредно лошия пѣть.

Годеници! *Щастие за бждащия Ви семеенъ животъ, Ви носи лотарията на Съюза на журналиститѣ!*

с. Касапляръ. И тая година жителитѣ на село Касапляръ не останаха студени къмъ празника на братята свѣтци Кирилъ и Методий.

Предъ зова на камбаната множество народъ се струпва въ черквата на почитание предъ паметята на великитѣ творци на славянското богослужение, създатели на славянската книга, която съхрани — запази подвизитѣ на славянския родъ въ отлетѣлитѣ вѣкове, която обединява по духъ цѣлия български родъ и съ вѣра къмъ культурно развитие и нови сили къмъ възходъ.

Наредени ученицитѣ въ строини редици нечало на ученическия хоръ, съ разветви знамена, шествието продължи до площада предъ читалището, кждето се отслужи молебень и се изнесе една кратка речъ за значението на празника и за свѣтото дѣло на братята св. творци отъ учителъ.

При множество народъ се изнесе съ голѣмъ успѣхъ отъ ученицитѣ, пиеската, „Пепеляшка“ Празнеството продължи следъ обедъ до късна вечеръ.

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ е извънъ всѣкаква КОНКУРЕНЦИЯ!

Бившия народенъ представителъ Вичо Петевъ с. Салманово Преславско ни пише: На 14 февруари 1926 год. бѣхъ смазанъ отъ бой ротъ жителитѣ на с. Салманово Василь Христовъ Вичо Вълчевъ Юрданъ Деневъ и Дончо Илиевъ като ми счупиха 2 ребра и черепа. Заведохъ дело противъ горнитѣ лица. Почитаемия Шумен, окръженъ сждъ осжди Василь Христовъ и Вичо Вълчевъ по на 1. год. и 9. месеца стогъ тѣмн. затворъ и да заплатятъ 10,000 лв. граж. искъ и разноснитѣ по делото а оправда Дончо Илиевъ и Юрданъ Деневъ. На 27. V. тази год. почитае-

Всѣки пита: защо БОЗАТА на БАЙРЯМА

държи рекордъ?

ЗАЩОТО се приготвя само отъ просо и захаръ.

ЗАЩОТО се пече два пѣти.

ЗАЩОТО се държи винаги въ ледъ.

ЗАТОВА никой не прави въпросъ, че се продава **5 лв. литъръ.**

ЗАТОВА всѣки въ всѣко време може да доведе лѣкаръ и прѣвѣри всичко.

ПИЙТЕ БОЗА отъ бозаджийницата „ХР. БОТЕВЪ“ и бждете спокойни.

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ

съ 98/99 % гарантирана чистота, при процентно съдържание 25% ЧИСТА МЕДЪ.

Рафия „МАЖУНГА“ екстра.

Соль морска дребнокристална за **МАНДРАДЖИИ.**

ВИНАГИ и ВСѣКАКВИ КОЛИЧЕСТВА

НА СКЛАДЪ

при **ИЛИЯ РАДЕВЪ - Шуменъ.**

Телефони: Кантора № 73, Домъ 155.

САМО за СЕЗОНА!

ДОЛУ КРИЗАТА! ЕФТИНЪ ЖИВОТЪ!

П. Г-да, всѣки притежателъ на **СПАМЕНА ШАПКА** (гарсонетка), колкото и да е **изгорѣла и почерняла** отъ **слънцето**, може да я даде въ

шапкарница „БРАТСКА ОБИЧЪ“ („ГОЛЪМАТА ШАПКА“)

да се избѣли **ЖИМИЧЕСКИ** и се направи сжщо **както нова**, стига да е **ЗДРАВА.**

— Тази година работата е много подобрена. —

— **Цена само 25 лева.** —

Съ почитание: **Катранджиевъ.**

ТЪРГОВЦИ, КНИГОИЗДАТЕЛИ и ШЕФОВЕ на ДЪРЖАВНИ и ОБЩИНСКИ УЧРЕЖДЕНИЯ,

прѣди да дадете поржкитѣ си за ПЕЧАТЪ справете се прѣдварително съ **печатница „ЗОРА“**, до Окр. Учил. Инспекция. **А. НИКОЛОВЪ — Шуменъ.**

Керемидинско учил. настоятелство—Шуменска околия

Обявление № 40

с. Керемидинъ, 30 май 1932 год.

Обявява се на интересувашитѣ се, че на 11-ия день отъ публикуване настоящето въ в. „Шуменски куриеръ“ ще се произведе въ канцеларията на училището отъ 15 до 20 часа търгъ за отдаване на наематели **училищната ливада** отъ 38.2 декара въ мѣстността „Тузлата“ раздѣлена на 5 парцела, за времето отъ 1 юний до 15 августъ 1932 година.

Залога за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната оценка, която е 80 лева на декаръ.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ. Разноснитѣ по търга сж за смѣтка на наемателитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на училището.

Председателъ: Ст. Жечевъ

Секретаръ: Ж. Р. Кунева

мия Рус. апелативен съдъ по същото дѣло № 1352/929. г. осъди Василь Христовъ и Вичо Вълчевъ на 20,000 л. граждански искъ—разноски по делото 2467, за държавата 400.

А оправда Дончо Илиевъ и Юраданъ Деневъ.

Употрѣбвайте само АНГЛИЙСКИ СИНЬ КАМЪКЪ!

Всѣки самъ кове щастieto си И Вие направете това като си вземете билетъ отъ журналистическата лотария.

сп. Трудови вести бр. 7 и 8 год. IV. двуседмично списание по трудови въпроси „Клементина“ б София ред. Тод. Мих. Славчевъ съдържа: 1. Албертъ Тома—потреть отъ Г. Вълчевъ директоръ на труда и О. О. 2. Дѣлото и мисълта на Албертъ Тома отъ проф. Илия Януловъ. 3. Министъръ Г. Петровъ, предъ конференцията на международното бюро на труда 4. XVI сесия на международната конференция на труда—дневния редъ и взетата резолюция. и пр.

Английския СИНЬ КАМЪКЪ не съдъръжа чужди примѣси, затова не изгаря лозовитѣ листи.

НОВИНИ ОТЪ ВСѢКЪЖДЕ

Канцлеръ Бурешъ (Австрия) заявява, че финансовото положение на републиката е критическо. Близъкъ е деня, когато Австрия не ще има продуктитѣ отъ първа необходимостъ.

Следъ даудневно съвѣщание на 14 май въ Варшава, Полша били осъдени за шпионажъ въ полза на Съветигъ инженеръ Биковски, чиновника въ главния щабъ Бораковски и танцьорката Маевска. Първитѣ двама сж осъдени на смъртъ чрезъ обесване, а Маевска—на вѣченъ затворъ.

Линдбергъ ще напусне Америка и ще се пресели въ Франция.

Въ една обществена градина въ Парижъ една влюбена двойка се цѣлувала на общъ показъ. Единъ особено строгъ господинъ ги посочилъ на стражаря. Било заведено дело срещу влюбенитѣ. Присъдата, обаче, била следната: „На всѣки французки гражданинъ е позволено да се цѣлува колкото иска и кждето иска. Цѣлуването не е неморална постъпка. Който пъкъ се смущава отъ гледката, нека не гледа.“

Край града Пловдивъ е открита римска гробница датираща отъ I или II векъ следъ Христа.

Михаилъ Зоценко.

Лимонада

Азъ, разбира се, съмъ човѣкъ въздържателъ. Ако по нѣкой пжтъ пия, пия малко—така, за приличието само или славната компания да подържамъ.

По-вече отъ две бутилки никога не употрѣбвамъ. Здравето не позволява. Единъ пжтъ помня, въ деня на предишния ми ангелъ азъ изпихъ четири.

Но това бѣше въ младитѣ, кратки години, когато сърдцето бѣсно биеше въ гърдитѣ и въ главата блѣскаха разни мисли.

А сега остарѣвамъ . . . Познатиятъ ветеринаренъ фелдшеръ, другаря Птичинъ, преди малко ме преглежда и даже, знаете, се изплаши.

Съветското правителство е поискало отъ Софийската Търговска камара да ѝ се отговори какъ върви пазаря на астраганенитѣ кожи и др. артикули.

Известниятъ археологъ Лионаръ Вула, който преди 2 години откри гроба на царъ Ура, презъ настоящия сезонъ ще разкопава и възтанозява Зигурата, известна въ библията като „Вавилонска кула.“

Такива Зигурати въ Месопотамия има нѣколко, но найголемъ интересъ представлява Зигурата Ура.

Още при първитѣ разкопки било установено, че стенитъ на кулата сж правени 2.000 години преди Христа отъ владетеля на Ура, Урѣ Енхуръ.

Много години следъ това кулата е била ремонтирана и възстановена. Последниятъ ѝ ремонтъ е направенъ отъ Набонидъ Вавилонски царувалъ въ IV вѣкъ преди Христа.

За чиста и евтана работа при печатница „ЗОРД“ **А. НИКОЛОВЪ**—гр. Шуменъ До Шуменската окръжна училищна инспекция.

Декантъ на французката комедия — артиста Мауричъ Фаради е склопилъ вчера очи на 70 годишната възраст.

Фаради е игралъ надъ 50 години на сцената. Участвувалъ е и въ нѣколко филма.

Единъ отъ мѣнитѣ езици е английскиятъ. Той днесъ се говори отъ 160 милиона човѣка.

Напоследъкъ обаче нѣкои се заематъ да опростотворятъ съ нещо тоя труденъ езикъ; само въ такъвъ случай английската речъ би обхванала още привърженици.

Преди да купите СИНЬ КАМЪКЪ, отнесете се до ИЛИЯ РАДЕВЪ - Шуменъ, телефонъ № 73 гдето ще намѣрите отъ първостепенната марка „МАКЕХНИ“ Английски СИНЬ КАМЪКЪ, на най-конкурентни цени, каквото и количество да търсите.

Въ магазина на сжщия на куширъ, се продава СИНЬ КАМЪКЪ на ДРЕВНО

Всѣки вторникъ и сжбота, обзателно си купувамъ **в. КУРИЕРЪ**

Ще дойде ли отрезвление?

—„Но той—куршума бѣ сладъкъ нали?—защото бѣ отпразненъ въ чело-то Ти отъ любимия човѣкъ.“
Отъ съученикитѣ Ти отъ VIII кл. . . .

Горното хвалебствие на самоубийството и безразсѣдната и безпричинна смъртъ на две тѣй млади още същества, четемъ въ единъ отъ некролозитѣ издаденъ по тоя случай. И което е най-важно това възпяване на „роматичната“ и „сладка“ смъртъ идва като че ли на пукъ на възмутената обществена съвестъ отъ тая печална и опасна язва на днешното време и като че ли за да подчертае тѣхната солидарностъ и жажда къмъ такава героична смъртъ—отъ учащи се въ найгорния класъ, отъ тия, които изказвайки своята дълбока и справедлива горестъ къмъ изгубената другарка трѣбваше същевременно да осъдятъ тая безразсѣдностъ и апелиратъ къмъ житѣ да се пазятъ отъ подобни глупости! Това се пише публично отъ тия, които утре ще излѣзатъ отъ свещения храмъ на науката и ще се прѣснатъ тамъ долу всредъ невежитѣ народни маси за да ги просвѣтаватъ, за да учатъ тѣхнитѣ малки дѣца на умъ и мждростъ! . . .

Нима по тоя начинъ ще трѣбба да се лѣкува нашето болно време? Нима по тоя начинъ нашето нещастно поколение, рожба на едно бурно и жестоко време ще се подготви за предстоющия му стрѣмъ и трѣнливъ пжтъ?—Нима нѣма по голѣми идеали, въ името на които може и трѣба единъ младежъ да се бори и умре? И то да умре не отъ куршумъ отпразненъ отъ собствената му или тая на „любимото“ същество ржка а отъ ржката на носителитѣ на злото, безправиего и гьмината? Доброволната смъртъ дори и при най голѣмитѣ нещастия и житейски несгоди е признакъ на слабостъ, на негодностъ за борба съ живота, равно на самообвинение и самоосъждане!—А при нещастния случай за който е думата и за който ние горещо съжеляваме нѣма и най-елементарнитѣ причини за единъ такъвъ трагиченъ край. . . Двама млади не излезли още въ живота и не сблѣскали се съ грубата действителностъ, закриляни отъ родителската любовъ и грижа просто по капризъ, или безразсѣденъ романтизъмъ поощряванъ отъ извратена и пристъпна „литература“—турятъ край на младия си животъ, потапятъ въ скръбъ родители и близки безъ дори да обяснятъ причинитѣ за тая си постъпка и . . . тѣхнитѣ другари за да искажатъ своята скръбъ за скжпата загуба пишатъ това което сигурно разбиратъ и чувстватъ: „че смърта отъ ржката на лю-

бимия човѣкъ била скадка и пр.“ т. е. вършатъ агитация въ полза на тая „благородна“ смъртъ. А така ли трѣбба да бжде? така ли безцелно и безсмислено трѣбба да се лишава живота и обществото отъ свой тѣ млади и при това интеллигентни сили, които ако живѣятъ може би биха дали много за общото благо на човечеството и биха намѣрили случай кждето да се пожертвуватъ въ името на единъ истински идеал? Уви, действителностъ, тжжна и безнадеждна действителностъ въ което като че ли нѣкаква тѣмна, невидима и непобедима сила тласка грещното човечество къмъ пропастьта която само си копае. . . .

Нѣма ли да дойде отрезвлениего?

Ив. Градинаровъ.

По стария пжтъ.

При днешната безработица, когато млади и пълни съ жизнерадостъ младежи предлагатъ свойтѣ умствени и физически сили за работа, такава имъ се отказва подъ всевъзможни предлози. Презъ режима на сговора се бѣха създали много синекурни длъжности за охранване на всевъзможни пенсионери „наши“, обаче днесъ е пакъ сжщото. Напримеръ за много такива случаи около дирекция „Париизносъ“ (разбирай хранизносъ) може да се посочи, но ще оставимъ тѣхъ настрана, защото много се писа по това и обществото е възмутено, че нѣма кой да си вземе актъ отъ писаното.

Единъ младежъ съ възмушение разправя, че въ едно дър. учреждение билъ назначенъ Атанасъ Петковъ пенсионеръ биващъ полицаи въ Ески Джумая съ 40 лева дневно възнаграждение и безплатна храна и квартира и работата му се състояла само въ това: „Да си смучи цель день лулата“.

Назначенъ билъ по заповедъ на Шуменски окръженъ управителъ, защото му билъ бобалкъ!

Има думата г. министра на земеделнието защото думи и дѣла не е едно и сжщо не що. По въпроса ще се повърнемъ.

Безработенъ

Още за концертното утро на учител. институтъ

Въ недѣля на 22 т. м. въ читалището „Арх. Михаилъ“, бѣ представена отъ Шум. Учит. Институтъ музикалната поема отъ Хуго Юнксъ — „На Волга“

и оперетата — Братъ и сестра. Не мога да не изкажа впечатленията си отъ доброто изпълнение, както на хоровете, номера, сжщо така и отъ сцената, декламациитѣ и речитативитѣ на нѣкои отъ курсиститѣ. Особено впечатление ми прави обаче, ученичката отъ I ви прогимназиаленъ класъ при образцовата прогимназия — Вѣрка Атанасова, която декламира тѣй художествено и прочувствено, щото мнозина отъ публиката недочакаха довърши дикламацията си и изказаха възхищението си бурни ржкоплескания. Тукъ е мѣстото и да изкажа комплиментитѣ си и къмъ она, която я е подготвилъ, защото не бѣхъ слушалъ отъ единѣ дете такава дикция. Желаете ли да не е, щото малката Вѣрка Атанасова да не престава да работи надъ себе си въ това направление, за да иматъ менци и другъ пжтъ щастие да се наслаждаватъ отъ кламирането ѝ.

Солото на Г-ца Ганка Кардимова, аккомпанирано отъ студентъ на учит. институтъ за пръвъ пжтъ заслужава не малко похвалъ Г-ца Г. Кардимова показва какво, че не престава да работи надъ обработката на същия си, като изнесе и тая Сликата, която е постигнала едно кжсо време. Не се сѣнямъ, че ще продължава работи още, все така неутомно, но, и ще постигне много голѣма техника.

По-слабичекъ бѣше квариетътъ, защото октавата и втората партии бѣха по колѣнъ утливи, но това се дължало на това, че отсѣтствуваха съвместитѣ отъ квартетовия съставъ и били замѣнени съ други торе.

Общо взето музикалната пазела „На Волга“ бѣ великолепно и майсторски изпълнена отъ тия сили, съ които се полага учителя Г-нъ Великъ Дюкмеджиевъ, който сжщо уморно работи било съ гредани. било съ възпитаницитѣ му — курсиститѣ.

Сжщо така добре бѣше представена и оперетата „Братъ и Сестра“.

Въ заключение ще кажа, добре би било и другъ да имаме възможността да чуемъ музикални еми, безразлично отъ какъво подготвени, защото въ България, по неизвестни (може би само на менъ прише ни) не зная защо не се изяснятъ, или ако сж били изяснени, то това сж били екстрени случаи.

Ив. Д. Янбастиевъ

Четете в. Шум. „Курьеръ“

Затрепера.

—У васъ—казва,—има пълна девалвация.Кжде ви е—каза—черния дробъ, кжде пикочния мехуръ да се разпознае—казва—нѣма никаква възможностъ. Добре—казва—сте се наредили.

Искахъ азъ тоя фелдшеръ да го набия, но после ми мина. „Хайде,—мисля—по рано при добър лѣкаръ да отида, да се увеѣря.

Лѣкарътъ никаква девалвация не намѣри.

—Органитѣ,—казва—у васъ сж въ доста акуратенъ видъ. И мехурътъ—казва—е напълно порядъченъ и не протича. Що се отнася до сърдцето, то сърдцето е още доста отлично, даже—казва—по-широко, отколкото трѣбба. Но—казва,—трѣбба да престанете да пиете и

наче много просто, смъртъта може да ви свърши.

А да умра, разбира се, не ми се иска. Азъ обичамъ да живѣя. Азъ съмъ човѣкъ още младъ. Имамъ едва-едва въ началото на непа тридесетъ и три години чукнали. Може да се каже, въ пълнѣтъ разцвѣтъ на здравето и силата. И сърдцето въ гърдитѣ е широко. И мехурътъ, главно, не протича. Съ такъвъ мехуръ можешъ да живѣешъ и да се радвашъ. Трѣбва, мисля, наистина да се зарѣжа пиеното.

Взехъ и го зарѣзахъ. Не пия и не пия. Часъ не пия, два часа не пия. Въ петъ часа вечерта трѣгнахъ разбира се, да обѣдвамъ въ столовата.

Поядохъ супа. Започнахъ варено месо да ямъ,—пие ми се.

„На мѣсто, — мисля — остри напитки. ще поискамъ нѣщо по меко — нарзанъ или пжкъ лимонада.

Викамъ. — Ей — казвамъ — ти, дето ми даваше порциитѣ, донеси ми, кокоша главо, лимоада.

Донасятъ ми, разбира се, лимонада на интеллигентенъ подносъ. Въ шише. Наливатъ въ чаша,

Пия азъ тая чаша, усѣщамъ изглежда водка. Налѣхъ още. Ей Богу, водка. Шо за дяволъ! Налѣхъ остатъка — истинска водка натурална.

— Донеси — викамъ — още! „Ето — мисля — потрѣгна-то.“

Донасятъ още. Опитахъ още. Никкъво съмнение не остана — истинска

натурална.

После, пари като плащавъ забележка, все-пакъ, направихъ — Азъ — казвамъ — лимонада искахъ, а ти що ми сишишъ, кокоша главо?

Тоя отговори:

— Това у насъ всѣкога лимонада се нарича. Напълно законна дума. Още отъ предишни времена. . . А натурална лимонада, извинявамъ, не държимъ — потрѣбители нѣма.

— Донеси — казвамъ — последно.

Така и не зарѣзахъ. А ланието бѣше горещо! Сжщо че, ето тия обстоятелства прѣчиха, както се казва, животътъ диктува своитѣ закони. Трѣбба да се подчиняваме.

Преведе: Симеонъ Мариновъ